

Standpunkt, at han anerkender det, som man ogsaa, naar man har Sands for de smaa Staters internationale folkeretlige Stilling, maa anerkende, nemlig at Voldgiftsoverenskomsten er en af de Veje — og jeg tillader mig at føje til: for Øjeblikket den nærmest liggende — ad hvilken vi skulle søge at sikre vor Selvstændighed, vor Suverænitet. Jeg vil derfor slutte med at takke den højtærede Minister for hans Arbejde og Bestræbelser paa dette Punkt.

Sabroe: Den ærede Ordfører for Regeringspartiet saa vel som ogsaa det ærede Medlem, der sidst talte, have udtalt en i Realiteten meget skarp Kritik af enkelte af disse Traktaters Bestemmelser. Der laa i denne Kritik en Beklagelse af det, der ikke var opnaaet ved Overenskomsterne mellem de forskellige Regeringer. Jeg kan slutte mig til, hvad de ærede Medlemmer have udtalt om, at de Voldgiftstraktater, som her foreligge, ere med Undtagelse af den italienske af forholdsvis ringe Betydning for Landets egentlige vitale Interesser. Men jeg trøster mig som Socialdemokrat med, at der er et andet Frankrig end det officielle, med hvilket den ærede Udenrigsminister har truffet Overenskomst, og der er, som den ærede sidste Taler rigtig bemærkede, et andet England end det England, der var officielt, da den højtærede Udenrigsminister traf Overenskomst med England. Det er jo muligt, at man med den engelske Regering, der er nu, ikke vilde kunne opnaa en stort bedre Overenskomst, men jeg tror det dog. Den engelske Regering, der nu er dannet, har stillet sig paa en mere forstaaende og frindsindset Maade overfor det socialdemokratiske Arbejderparti i England, og Efterretningerne fra England tyde paa, at man for første Gang i engelsk Parlamentshistorie har faaet en Regering, der virkelig forstaaer den moderne Tids Rørelser, der give sig Udslag ikke alene indre politisk og socialt, men ogsaa paa det storpolitiske Omraade. Den engelske Regering, med hvilken der afsluttedes Overenskomst mellem Danmark og England, indtog et udpræget militaristisk og krigerisk Standpunkt. Det var under denne Regering — ganske vist, siden det Tidspunkt, jeg tænker paa, fandt der en Rekonstruktion Sted — at Krigen mellem Transvaal og England fandt Sted, og naar jeg ser paa den Overenskomst mellem England og Danmark, som man har været enig om at beklage ikke er mere vidtrækkende, end den er, kan jeg kun sige, at vi have ikke opnaaet noget til Gengæld

for det Smør, som vi sendte Englænderne. Jeg ser, at den højtærede Justitsminister er til Stede, og jeg erindrer, at det var hans Blad, „Dannebrog“, der i sin Tid var med til at raade danske Bønder og danske Mænd til at sende Smør til Englænderne for at vise dem vor Sympati.

Formanden: De Forhold, det ærede Medlem er i Færd med at omtale, vedrøre ikke den foreliggende Sag.

Sabroe: Formanden har jo denne Mening, og jeg skal selvfølgelig finde mig i at respektere den.

Formanden: Ja, det bør det ærede Medlem finde sig i.

Sabroe: Jeg vil da sige, at det England, vi den Gang udtrykte vor Sympati for, er det England, som vi ikke have kunnet faa en virkelig god Voldgiftstraktat med, en Voldgiftstraktat om de egentlige Landsinteresser. Det har altsaa ikke bekymret sig ret meget om det, vi forærede dem, eller om den Sympati, en Del af det danske Folk viste dem ved denne Lejlighed.

Formanden: Jeg maa vedblivende anmode det ærede Medlem om at afholde sig fra at tale om uvedkommende Ting.

Sabroe: Jeg forstaaer ikke ganske, hvorledes det kan være uvedkommende.

Formanden: Er det det ærede Medlems Mening at kritisere Formandens Afgrøelse?

Sabroe: Det officielle England under Udenrigsminister Landsdowne stillede sig i skarp Modstrid til det internationale Socialdemokrati, og jeg beklager derfor, at man sluttede Overenskomst med denne Regering i Stedet for, at man, som det meget rigtigt blev bemærket af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), burde have ventet og set Tiden an, idet det var meget sandsynligt, at der i Løbet af kort Tid vilde komme en anden Regering.

De Betragtninger, den ærede Ordfører gjorde gældende med Hensyn til Traktaten med Belgien, vidnede ogsaa om, at den danske Nation som overhovedet de smaa Nationer maa beklage, at der ikke findes et stærkere Demokrati rundt omkring i de europæiske Lande. Naar det ikke er lykkedes Danmark at faa en virkelig betyd-